

Ne hagyjátok a templomot, s az iskolát Névadó benefit bál Resedában

Április közepén levelet hozott a postás, melyben egy fényképen harmincegynéhány gyermek, s mellettük öt felnőtt volt látható. A fénykép fölött pedig a nyomtatott szöveg egy érdekesnek ígérkező eseményre hívott bennünket és a környék magyarságát: a San Fernando Völgy-i Református Egyház magyar iskolájának első, hagyományt teremtő, s egyben névadó báljára szól a meghívó. Mivel magyarságunk megőrzése, ápolása a mi életünknek is fontos, meghatározó része, s persze a személyes kapcsolatok miatt is természetes volt, hogy az egész családuknak részt vett a vacsorával, mulatsággal egybekötött programon.

Május 30-án, szombaton este annak rendje és módja szerint megérkeztünk a templomhoz, s a megszokottól eltérően az ajtónál illedelmes gyermek sereg fogadott bennünket. A terem az estéhez méltóan teljes diszben, piros fehér zöldben pompázott. Megéreztuk, hogy ennek az eseménynek valóban súlya van, s kíváncsian vártuk az este további alakulását, ami nem is folytatódhatott volna jobban, mint egy remek előétellel, s közben kellemes beszélgetéssel a rég nem látott ismerősökkel. Persze tudtuk, hogy itt többről van szó, mint egy egyszerű vacsoráról, hiszen erről árulkodott egy-egy itt-ott feltűnő izgatott várakozástól feszült gyermekarc.

Az est fényét dr. Kaleta Gábor konzul úr beszéde emelte és fokozta, s végre elérkezett a gyermekek műsorának az ideje. Modern, izléses dallamok, tiszta, csengő gyermek hangok töltötték meg a termet. Az elhangzott örökzöld záró sláger pedig mindannyiunkat, az egész közönséget magával ragadta. Úgy énekeltük ott együtt a gyerekek vezetésével a „Múlnak a gyermek évek” ismert sorait, mint hajdanán fiatal korunkban. Az énekelt zeneszámok között egy álomról meséltek a nagyobbak, a saját igazi álmukról, s arról, hogy mit jelent nekik a magyar iskola, ahova a legtöbben egész kicsi koruk óta járnak. Szép volt, szívet megindító látvány, s igazi jóleső érzés töltötte el a szívünket a gyönyörű magyar beszéd hallatán. A megható műsor után az iskola új cimerének leleplezése következett, s attól a pillanattól kezdve a magyar iskola Reményik Sándor nevét vette fel. A rövid képes összeállítás segítségével bepillantást nyerhettünk az iskola életébe: mindennapjaiba, különleges eseményeibe, s stílusosan a „Ne hagyjátok a templomot, a templomot és az iskolát” című reményik vers megzenésített változata szólt alatta. A nagyszerű vacsora után még egy nagyon kellemes eseménynek lehettünk tanúi: a gyermekek és szülők nyitó táncának. Nem betanult koreográfiát mutattak be nekünk, hanem csak egyszerűen együtt táncoltak a családok. Itt láttuk meg igazán az arcokat figyelve, hogy ezek a gyermekek, szülők és tanárok összetartoznak, egy szoros egységet alkotnak.

Negyven éve annak, hogy itt élünk, messze a szülőföldünktől, s tudjuk, mennyire nehéz megőrizni, s főleg a következő generáció számára átadni a magyarság tudatát és a gyönyörű magyar nyelvet. Itt ebben az iskolában ezen fáradoznak a vezetők látható sikerrel. A gyermekek pedig nem csupán tanulni, úgymond iskolába járnak ide, hanem örök barátságok fűződnek közöttük, s a szüleik között. Örülünk, hogy részesei lehettünk ennek a mérföldkő jelentőségű eseménynek, s várakozással telve gondolunk a jövő évre. Addig is kívánunk erőt, egészséget, sok-sok gyermeket és mindenképp Isten áldását a resedai Reményik Sándor Iskola sikeres működéséhez.

Okos Károly és Marika